

DR. LAPSÁNSZKY ANDRÁS

habilitált egyetemi docens, tanszékvezető
(Széchenyi István Egyetem, Deák Ferenc
Állam- és Jogtudományi Kar, Közigazgatási
és Pénzügyi Jogi Tanszék)

hírközlési elnökhelyettes
(Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság)

2001-ben az ELTE győri képzési tagozatán jogi diplomát, 2003-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán okleveles szakmérnök diplomát szereztem. 2001 óta oktatóként veszek részt a győri egyetem életében, a hozzám legközelebb álló közigazgatási jogi területen. 2009-ben tudományos doktori fokozatot szereztem summa cum laude minősítéssel, 2012-ben pedig rám bízta a Közigazgatási és Pénzügyi Jogi Tanszék vezetését. E megtisztelő feladatom mellett felkért vagy megbízott előadóként az ELTE ÁJK, a Pécsi Tudományegyetem, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem, valamint a Debreceni Egyetem jogász, szakjogász, illetve szakkollégiumi képzéseiben is volt szerencsém részt venni. 2021-ben habilitált doktori címet szereztem.

Az oktatói, illetve kutatói munka mellett a gyakorlatban is elsősorban jogászként tevékenykedem. Pályafutásomat a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság jogelődjénél, a Hírközlési Felügyeletnél kezdtem 2001-ben, és azóta is a hatóságnál dolgozom, 2010-től mint jogi igazgató, 2022-től mint hírközlési elnökhelyettes. Részt vettem a közigazgatási eljárásjogi szabályozás megújítását célzó jogalkotási előkészítő munkában az igazságügyi miniszter által létrehozott Közigazgatási Perjogi Kodifikációs Bizottság, valamint az Általános Közigazgatási Rendtartás Kodifikációs Bizottsága tagjaként.

Élve a tudományos és a gyakorlati területeken kialakult jó kollegiális kapcsolatok jelentette lehetőségekkel, igyekszem – az általam mindig fontosnak ítélt – tudományos együttműködést minél magasabb szintre emelni. 2013-ban fogtam bele abba a szervező munkába, melynek célja, hogy hazánk valamennyi közigazgatási jogi tanszéke együttműködésben dolgozza fel a közigazgatás szerteágazó szakigazgatási területeit. Ennek eredményeként jelent meg az a háromrészes tanulmánykötet-sorozat (Közigazgatási jog – Fejezetek szakigazgatásaink köréből címmel), amelyben nyolc egyetem negyvenhárom szerzőjének munkáját igyekeztem – a társszerzőség mellett – szerkesztőként összefogni.

Bár minden visszajelzés szerint a sorozat hiánypótló jellegű, tankönyvként és szakkönyvként egyaránt jól funkcionál, mégis, az idő előrehaladtával a szerzőtársakkal indokoltnak láttuk egy frissített, bővített, ugyanakkor más struktúrájú kötet kidolgozását. A 2021-es Közigazgatási jog – Szakigazgatásaink elmélete és működése című könyvben sikerült az elméleti és gyakorlati kérdések közötti arányt úgy megtalálni, hogy a terjedelem mégis megfelelően igazodjon az oktatási, tankönyvi céljainkhoz.

2015-ben a visegrádi országok és Hollandia több egyetemének együttműködésével létrehoztam a Public Governance, Administration and Finances Law Review című folyóiratot. 2021-ben Magyary Zoltán folyóiratának nyomdokain megalapítottam a KözigazgatásTudomány című folyóiratot, nemzetközi tudományos folyóiratként az Institutiones Administrationis – Journal of Administrative Sciences című folyóiratot, szakmai tudományos műhelyként pedig a Közép és Kelet-Európai Közigazgatástudományi Egyesületet, melyben hazánk összes közigazgatási jogi tanszéke, valamint a Nemzeti Közszolgálati Egyetem és közel harminc külföldi egyetem, illetve tudományos intézet vesz részt.

Természetesen a szakterületemnek mondható elektronikus hírközlési igazgatás területén is igyekszem érvényesíteni a tudományos életben jellemző kutató, elméleti szemléletet. Számos, elsősorban a gyakorlatban tevékenykedő kollégám mint társszerzők segítségével 2013-ban egy kifejezetten hírközlési tárgyú szakkönyvet jelentettem meg „Hírközlés-szabályozás, hírközlés-igazgatás hazánkban és az Európai Unióban” címmel. 2021-ben pedig megjelent „Az elektronikus hírközlés gazdasági közigazgatása hazánkban” c. könyvem.

Számos további tankönyv, illetve szakkönyv megírásában volt szerencsém szerzőként vagy szerkesztőként közreműködni. Továbbá szükség szerint, illetve a lehetőségekhez mérten minden eszközt igyekszem megragadni a szakmai, tudományos diskurzus fejlesztésére. Ennek érdekében célom, hogy rendszeresen publikáljam kutatói és gyakorlati szakmai tapasztalataimat hazai és nemzetközi folyóiratokban, illetve felkéréseknek eleget téve előadok konferenciákon.

Tagja vagyok az Új Magyar Közigazgatás, a Pro Publico Bono és az In Medias Res folyóiratok szerkesztőségének, a Magyar Tudományos Akadémia köztestületének, az Országos Tudományos Kutatási Alapprogram és a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottságnak.

2016-ban az elektronikus hírközlés érdekében végzett szakmai, illetve vezetői tevékenység elismeréseként az elektronikus hírközlésért felelős minisztertől Puskás Tivadar-díjat, 2017-ben és 2024-ben pedig közigazgatási tudományos munkásságom elismeréseként a Nemzeti Közszolgálati Egyetemtől Magyary Zoltán-díjat kaptam.

A kötet „alumni” műfaja kapcsán fontosnak tartom kiemelni, hogy nagyon jó volt hallgatónak lenni a győri jogi karon. Jogászhallgatói létszámát tekintve e viszonylag kis karnak számos előnye volt/van az oktatás és a kari közösség körében, amit hallgató koromban jelentősen felerősített az itt oktató kollektíva lelkesedése, megszállottsága, a kar fejlődése és a képzés minősége iránti elkötelezettsége. Az akkoriban itt oktatók szinte mindegyike azon volt, hogy az újonnan alakult kar országos és nagyon magas színvonalú oktatási műhellyé nője ki magát, ami szerintem sikerült is. Az oktatás nagyon személyes jellegű volt, az oktatóknak volt ideje, a kis létszámok miatt lehetősége is akár egyénileg vagy kis csoportokban foglalkozni a hallgatókkal, amit nagy lelkesedéssel meg is tettek, ezt nagyon fontosnak és a kar óriási előnyének tartották. Erre eredeztethető vissza, hogy a kar jelenlegi oktatói körének többsége az itt végzett hallgatókból került ki, hiszen az alapító oktatók különös hangsúlyt fektettek az egyéni tehetséggondozásra, a jövő kari oktatóinak kiválasztására és szisztematikus, nagy energiát igénylő képzésére, fejlesztésére. (A közigazgatási és pénzügyi jogi tanszék oktatóinak többsége is a karon végzett, és ez jelentősen hozzájárul máig a tanszék baráti jellegű belső viszonyához, kollektívájának személyesebb alapjához.) Itt utalnék személyes élményként a saját tudományterületemen Szalai Éva által órarendi képzésen kívül, minden hét csütörtök estén tartott jogesetmegoldó szemináriumaira, ahol kötetlenül beszélhettük meg a közigazgatás gyakorlati példáinak, ügyeinek megoldását, megoldási lehetőségeit vagy az ezekre vonatkozó bírósági gyakorlat tanulságait. Ez nagyon sokat fejlesztett sokunk gyakorlati gondolkodásán, az elmélet mellett olyan gyakorlati szemléletet és jártasságot, egyfajta gondolkodásmódot adott, ami a maga nemében páratlan tudást jelent azóta is számomra.

Szalai Éva érdekfeszítő oktatásának, mentori munkájának köszönhetem az oktatói pályám elindulását és fejlődését is.

*Nagyon sok oktatómat emelhetném még ki pályafutásom alakításában és óriási hatásában, de terjedelmi okokból erre nincs lehetőség, így még Lenkovics Barnabást említeném, aki-
nek polgári jogi szemináriumai nagy hatással voltak rám, és
több okból neki is köszönhetem, hogy elindulhattam az oktatói
pályámon. A doktori képzésben pedig Rechnitzer Jánosra
emlékeznék még ehelyütt, aki példamutató lelkesedéssel
alapította és szervezte meg Győrben a társadalomtudományi
doktori iskolát.*

*A kar egyébként máig megőrizte e hagyomány alapján mi-
nőségű oktatási és kutatási, tudományos műhely jellegét, me-
lyet jól bizonyít számos tudományterületen országos jelentő-
ségű eredménye, mind a publikációk, mind a tankönyvek, mind
a tudományszervezés területén, továbbá számos oktatójának
országos elismertsége, munkássága, jogi pályafutása is.*

